

for hans forhenværende Elever og andre unge Studerende, der søgte hans Vejledning, laante Bøger af ham og paa alle Maader hensynsløst misbrugte hans Tjenstvillighed. Nogen større Originalitet som Videnskabsmand eller Pædagog besad han nu dog ikke. Kun Folk, der fortrinsvis bedømte Menneskene efter deres Karakter, kunde sætte ham ved Siden af en revolutionerende Aand som Dr. Nathan. Selv nærede han en overordentlig Beundring for denne omstridte Mand og traadte ofte med stor Lidenskab i Skranken for ham paa Grund af den Smaalighed, hvormed man ogsaa mangel Gang i jødiske Krese — dels af Frygtagtighed, dels af Skinsyge — misbilligede Nathans Optræden og i Bedømmelsen af hans Person heftede sig ved den Slags — ganske vist komiske — Smaaskrøbeligheder, der saa hyppig følger Aandens kronede Storheder og ligesom smaa, bjældeklingende Narre-Pager bærer Slæbet paa det kongelige Purpur.

Per, der havde ladet sig skuffe af Hr. Israels uanselige Ydre, og som forresten heller ikke sad inde med de fornødne Forudsætninger for Forstaaelsen af hans Værd, havde altid behandlet ham ganske overlegent. Ikke desmindre havde den lille Mand bestandig vist ham megen Deltagelse og altid været en opmærksom Tilhører, naar Per efter Middagen fik Tungen løst og paa sin højmaelte og foredragsagtige Maade udviklede sine Fremtidsideer. Heller ikke nu havde Per opholdt sig længe i Stuen, før Hr. Israel stilfærdigt nærmede sig ham og indledte en Samtale med ham om hans Studier.

Jakobe havde endnu ikke ladet sig se. Hun opholdt sig paa sit Værelse og viste sig først, da de fleste af Gæsterne var gaaet. Hun havde ikke villet udsætte sig for frittende Blikke, maaske endog for nærgaaende Spørgsmaal af Folk, der gik og ventede paa hendes Forlovelse med Eybert, — saa meget mindre, som det afgørende Ord i dette Forhold endnu slet ikke var bleven sagt.

Det var hende selv, som havde afværget det endelige Spørgsmaal fra Eyberts Side. Hun ønskede at udskyde Afgørelsen, indtil Per var rejst. Med Skamfuldhed maatte hun tilstaa for sig selv, at han i nogen Tid havde beskæftiget hende mere, end